

Пролог

Покров Пресвете Богородице. Од увек је црква прослављала Пресвету Богородицу као покровитељку и заштитницу рода хришћанскога, која својим ходатајственим молитвама умилостиљава Бога према нама грешнима. Безброј пута показала се очигледно помоћ Пресвете Богородице како појединцима тако и народима, како у миру тако и у рату, како у монашким пустињама тако и у многољудним градовима. Догађај који црква данас помиње и празнује доказује само то постојано покровитељство Пресвете Богородице над родом хришћанским. 1. октобра 911. год. у време цара Лава Мудрога (или Философа) било је свеноћно бдење у Богородичиној цркви Влахерне у Цариграду. Народа је била пуна црква. У позадини цркве стајао је св. Андреј Јуродиви са својим учеником Епифанијем. У четврти сат ноћи појави се Пресвета Богородица изнад народа са распростртим омофором на рукама, као да том одећом покриваше народ. Беше обучена у златокрасну порфиру и сва блисташе у неисказаном сјају, окружена апостолима, светитељима, мученицима и девицама. Св. Андреј видећи то јављање показа руком Епифанију блаженом, и упита га: „видиш ли, брате, Царицу и госпођу над свим, како се моли за сав свет?” Одговори Епифаније: „видим, оче, и ужававам се!” Због тога се установи ово празновање, да нас подсети како на тај догађај тако и на стално покровитељство Пресвете Богородице, кад год ми то покровитељство, тај покров њен молитвено иштемо у невољама.

Из књиге *Тајне празника* протојереја Александра Шмемана

... Празник Покрова Пресвете Богородице је временом постао само срце црквеног схватања Дјеве Марије као Мајке, Којој је под Крстом усиновљено читаво човечанство, Која као Мајка прима у своје срце све наше жалости, сва наша страдања, сав неподносиви бол нашег земаљског битовања.

"А и теби самој пробошће мач душу да се открију помисли многих" (Лк. 2, 35). Ово су речи које је праведни старац Симеон упутио Дјеви Марији у дан када је Она донела Дете Христа у храм да би га посветила Богу и те су се речи урезале дубоко и заувек у душе свих Хришћана. Мајка Исусова - Она Која је, стојећи под Крстом Сина свога, искусила сав страхан бол људског састрадања и жалости - постала је својеврсни Божији дар свим људима, дар материнске љубави, материнског сажаљења, материнског састрадања...

Вековима су верни људи осећали и духовним видом гледали тај светли Богородичин покров над светом, радовали му се и у њему налазили помоћ и утеху. "Данас благоверни људи светло празнујемо, осењени Твојим, Богомајко, доласком...". Свети Андреј Јуродиви, човек који је у Богородичној цркви у Константинопољу имао виђење Богородице са покровом на рукама, говорио је, после тог виђења, да је видео Мајку Божију како плаче над светом. "Богомајка се - говорио је он - колнопреклоно молила. Госпођа и Царица света је плакала за спас света...".

Много векова касније, о смислу тих Богородичних суза, говори - у својој проповеди на празник Покрова Пресвете Богородице - говори о. Сергије Булгаков, велики руски философ и богослов, који је и сам у својој младости од хришћанске вере отпао у марксизам, да би се после тога покајнички вратио у дом очев и постао - у она тешка и страшна времена, у годинама у којима су милиони људи одступали од хришћанске вере - истински сведок хришћанског призивања Руског народа. Он у својој проповеди каже:

"... Нису се људи само у она давна времена пре хиљаду година молили са сузама Богородици, већ Јој се тако моле и данас овде и сада, свагда и свугде, и молиће Јој се тако до краја времена. Није се Њен Покров

простирао само над онима који су живели у та давна времена, Њен Покров се простира и данас над читавим људским родом, над читавим светом, и над нама грешнима. И данас сија Њен спасоносни Покров којим нас Она закриљује, иако наше очи нису достојне да виде тај Покров, иако наше очи не виде тај Покров. Мајка Божија и данас посредује између неба и земље. Она је посредница света који приноси своје молитве к Престолу Славе Божје. Она је љубав и милосрђе наше, милост и сажаљење наше, праштање и заступљење наше пред Богом. Она не суди, но је милостива свима. Она није правда суда и суд правде, већ материнско заузимање. И на Страшном суду Сина Свога Она ће молити праведнога Судија за опроштај. Грех и јад света рањавају срце Оне која воли читав свет, а Она на злобу и грех одговара љубављу и сузама. Њој и данас мач пробада душу. Мајка Божија плаче над светом. Каква је то тајна? Сам свет плаче над самим собом Њеним сузама. Страдање и јад света јесу и Њена туга, сузе света су и Њене сузе... Она је - наша Мајка! Она је - наше срце! О, када би људске очи само виделе светлост Мајке Божије у свету, људи би знали какво се тајанствено преображење одиграва у свету. Када би људи само видели Њене сузе, пренула би се и раскравила њихова окамењена срца. Јер нема срца које би било толико окамењено да се не би раскравило од Њене љубави и Њеног милосрђа. На злобу Она одговара љубављу, на грех - сузама, на хулу - опраштањем, на мржњу - благословом"...

"Радуј се, радости наша! Заштити нас од свакога зла светим Својим Покровом!". Тим изливом хвале и радости, том молбом за помоћ, заштиту и утешење једном засвагда у прошлости је одлучена наша духовна судбина. И ма колико било грехова и падова, ма колико била страшна тама живота, тај светлосрачећи лик Мајке, Заступнице, Утехе, Покрова над светом био је и остаје заувек са нама, над нама и у нама...

Празник Покрова Мајке Божије нас увек изнова позива да се вратимо Њеном Покрову и, тиме, исцељењу и обнови нашег живота.

Свети владика Николај Велимировић

ПОКРОВ БОГОРОДИЧИН

Небесна Царице,
О Богородице!
Покров Твој желимо,
Теби се молимо:
Спаси нас од вреда
Заклони од беда!

Небесна Царице,
Наша заштитнице!
Ти рој светих спасе
Да се не угасе
Од вражјих ветрова,
Од грешних окова.

Небесна Царице,
Скорбних радоснице!
Ти Цариград покри
Од несрећа горки' -
Покри и нас јадне,
Од пропасти хладне!

Небесна Царице,
Наша сапутнице!
Што помажеш борце
Храбре Светогорце -
Пруж' и нама руке,
Избави од муке!

Небесна Царице,
Преславна Девице!
Покров Твој златоткан
И звездама проткан:
Ти га на нас спусти,
Страх нам разгнај пусти!

Слава Ти и слава,
Помоћнице права!
Где, славећи Тебе
Ми чистимо себе,
Небесна Царице,
О Богородице!

Тропар

Днес благовјернии људије свјетло
празднујем, осјењајем Твојим
Богомати пришествијем, и в
Твојему визирајушче пречистому
образу, умилно глагољем: покриј
нас честним Твојим покровом и
избави нас от всјакаго зла,
мољашчи Сина Твојего Христа Бога
нашего, спасти души нашја.

Данас благоверни људи светло
празнујемо, закриљени Твојим
доласком, Богомајко, и на Твој
пречисти лик гледамо, умилно
говорећи: покриј нас часним
Твојим покровом и избави нас од
свакога зла, молећи Сина Твога
Христа,
Бога нашега да спасе душе наше.

Покров Пресвете Богородице

